

**Misschien... kiest ze wel voor kamer
nummer drie...**

Naar een idee van Tom Torfs & Katleen Vanherp

Auteur: Annelise Nauwelaerts

Tekeningen:

Concept: Tom Torfs

Illustrator: Faranak Eskandary

Achter een gifgroen gordijn vindt ze de volgende kamer. Er staat geen bed. De eik die dwars door het huis groeit heeft een groot deel van deze kamer ingenomen. Ze kruipt in een zeildoek dat uitnodigend tussen twee zware takken hangt. De hangmat wiegt gezellig heen en weer terwijl een zacht briesje door haar haren waait. Ze kijkt opzij en ziet dat ze in de kamer ligt waar een dikke tak door het raam groeit, zodat het niet kan sluiten. Het raam waardoor ze vanmorgen naar binnen getuimeld was. Ze was toen zo gehaast geweest om Aai binnen te laten, dat ze helemaal geen oog had gehad voor deze mooie ruimte.

Onder de takken ziet ze een mooie zithoek met pluizige kussens. Maar verder is de vloer bedekt met afgevallen bladeren van de eik. In de herfst verliezen loofbomen hun bladeren. Eerst kleuren ze van groen naar geel, oranje, rood en bruin om nadien af te vallen. Dat is ook zo voor deze eeuwenoude reus.

"Aai, ik denk dat ik mijn keuze gemaakt heb."

Tussen de bladeren, dicht tegen de boomstam, vindt ook de Aai-pad een leuke slaapplek.

"Goede keuze Eéntweedrie"

"BZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ BzzzzzwezewezeBzzzzzz Bzwat dzoet gij hier?"

Een klein gevleugeld dier vliegt, irritant zoemend, rond de oren van onze kleine heks. Ze waait er met haar hand naar.

"Ztop met zzzwaaien of ik zzzteek, lelijke toverkol!"

Geschrokken stopt Eéntweedrie met zwaaien.

"Mijn naam is Eéntweedrie en dit wordt mijn slaapkamer, dus, mag ik vragen wie JIJ bent... en wat je in MIJN slaapkamer doet?"

"Ach zzzzo..."

Ik ben Foempforia Eleonora Mirabella De Bie, maar iedereen noemt mij Foempie. Ik ben niet zzzzmaar een bij, ik ben het nichtje van de koningin. Zzzie je die bal daar hangen aan de hoogzzzte tak? Daarin woon ik met ganzzz mijn bijenfamilie. We bezzzchermen onzzze nest met onzzze angelzzz. Maar alzzz jij onzzz met ruzzzt laat, dan laten wij jou ook met ruzzzt. Deal?"

"OK, deal Foempie!" Ze ziet hoe de bijen dankbaar gebruik maken van het openstaande raam. De werksters vliegen af en aan met stuifmeel tussen hun poten. Bang is ze niet.

"Ik kan deze kamer gerust delen. Alleen is maar alleen. Ik hou wel van wat gezelschap."

Aai had vanop een afstand het gesprekje gevolgd: "Zozo", bedenkt hij stilletjes bij zichzelf, "Dit is duidelijk een kamer voor Eéntweedrie, "Ze kan met dieren praten, net als haar tante Kato. Dat is een mooi heksentalent. Ook al beseft ze het zelf nog niet. Jij hebt heel wat in je mars kleine meid."

"Kom, Aai, genoeg gerust. Ze springt uit de hangmat, huppelt de kamer uit, de gang door en klimt langs het touwladder weer naar beneden. Onderaan de stam had ze een gat gezien, dat ze nu eens van naderbij wil onderzoeken. Ze steekt haar hoofd diep in de holle ruimte.

"Ach, wat is het hier donker."

"Neem een kandelaar, en kijk eens of je vingers al werken."

"Mijn vingers? Al werken?"

"Ja, neem die kaars, knip ertegen met je vingers en denk -'VUUR'-'"

Ze bekijkt Aai met één wenkbrauw hoog opgetrokken en haar ander oog lichtjes dichtgeknepen.

"Me niet voor de gek houden he pad!"

"Probeer nu maar."

Ze neemt de kandelaar, knipt tegen de kaarswiek en ze denkt "VUUR!"

"WHOOEEEEFFF!!!"

"OH NEE!!" Niet de kaars, maar het mooie boeket zwarte rozen, op de kast vliegt als een toorts in brand. In paniek neemt ze haastig de vaas, keert ze om en met het water, dat er nog in zat, kan ze het brandje al gauw blussen.

"Mmmmm, neem dan maar de lucifers, die naast de kachel liggen."

Ze plaatst de brandende kaars in een lantaarn en verdwijnt in het gat onderaan de boomstam.